

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
РЕПУБЛИЧКО ЈАВНО
ТУЖИЛАШТВО**

ул. Немањина бр. 22-26

11000 Београд

А бр. 12/18

02.03.2018. год.

Београд

**МИНИСТАРСТВО ПРАВДЕ
КАБИНЕТУ МИНИСТРА**

ул. Немањина бр. 22-26
11000 Београд

Поводом јавног позива Министарства правде упућеног свим заинтересованим да се упознају са Радним текстом измена Устава у области правосуђа ради давања сугестија и мишљења на текст предложених амандмана, као и аргументе који су до сада јавно представљени, Републички јавни тужилац, Апелациони јавни тужилац у Београду, Апелациони јавни тужилац у Новом Саду, Апелациони јавни тужилац у Крагујевцу и в.ф. Апелационог јавног тужиоца у Нишу, су на састанку одржаном 5. марта 2018 године у просторијама Републичког јавног тужилаштва у Београду и анализом претходно наведеног закључили следеће:

Радни текст Амандмана 14 предлаже решење у коме је *јавно тужилаштво самосталан државни орган који гони учиниоце кривичних и других кажњивих дела и штити уставност и законитост, људска права и грађанске слободе. Јавно тужилаштво врши своју надлежност на основу Устава, потврђених међународних уговора, закона и других општих аката. Оснивање, организација и надлежност јавног тужилаштва уређују се законом. Највише јавно тужилаштво у Републици Србији је Врховно јавно тужилаштво Србије. Врховни јавни тужилац Србије врши надлежност јавног тужилаштва у оквиру права и дужности Републике Србије.*

Наведеним текстом се осавременава положај и улога јавног тужилаштва у Републици Србији, што свакако представља позитиван развој организације јавног тужилаштва у нашој земљи. Имајући у виду савремени развој положаја јавног тужилаштва у земљама Европске Уније, као и препоруке међународних организација у којима Република Србија има чланство, сматрамо да би било добродошло да се у оквиру овог амандмана дефинише и положај јавног тужилаштва **као самосталног државног органа на који није дозвољено вршити недозвољени утицај**. Законом би требало дефинисати значење појма недозвољени утицај, или појаснити шта представља дозвољени утицај. У том смислу би могла бити наведено мишљење Народне скупштине Републике Србије у односу на Годишњи извештај о раду Републичког јавног тужилаштва, мишљења других државних органа у односу на одређене аспекте функционисања јавног тужилаштва, јавна критика и сл.

Што се самосталности тиче, иста би требало да се манифестује у оквиру јавног тужилаштва у коме носиоци јавнотужилачке функције поступају самостално у својим пословима, али без успостављања независности појединачне јавнотужилачке функције, што би могло бити предвиђено самим Уставом, али и Уставним законом.

Радни текст Амандмана 15 *предлаже решење у коме Врховни јавни тужилац Србије руководи Врховним јавним тужилаштвом Србије и за рад јавног тужилаштва и свој рад одговара Народној скупштини. Јавни тужиоци осталих јавних тужилаштва одговарају за рад јавног тужилаштва и за свој рад Врховном јавном тужиоцу Србије, а јавни тужиоци нижих јавних тужилаштва и јавним тужиоцима непосредно виших јавних тужилаштва. Заменици јавних тужилаца одговарају за свој рад јавном тужиоцу.*

Радни текст Амандмана 16 *предвиђа да функцију јавног тужилаштва врши јавни тужилац. Заменик јавног тужиоца замењује јавног тужиоца при вршењу тужилачке функције и дужан је да поступа по његовим упутствима.*

Радни текст Амандмана 17 *наводи да Врховни јавни тужилац Србије руководи Врховним јавним тужилаштвом Србије и за рад јавног тужилаштва и свој рад одговара Народној скупштини. Јавни тужиоци осталих јавних тужилаштва одговарају за рад јавног тужилаштва и за свој рад Врховном јавном тужиоцу Србије, а јавни тужиоци нижих јавних тужилаштва и јавним тужиоцима непосредно виших јавних тужилаштва. Заменици јавних тужилаца одговарају за свој рад јавном тужиоцу.*

Сматрамо да би требало задржати назив највише јавнотужилачке институције и функције у виду Републичког јавног тужилаштва и Републичког јавног тужиоца.

Наиме, није јасно из којих разлога се предлаже само ова промена имајући у виду да ниједна друга организациона целина у јавном тужилаштву као ни јавнотужилачка функција није доживела промену назива или другу промену ист или сличне приоритете. Супстанцијални разлози нису наведени и тиме остају нејасни. У овом моменту се чини да је ова промена предвиђена због промене назива Врховног касационог суда. Уколико је то тачно, онда морамо напоменути да су разлози промене имена највише судске инстанце у нашој земљи до сада образлагани потребом уклањања супстанцијалне и језичке нелогичности назива највишег суда, који разлози не постоје када је Републичко јавно тужилаштво у питању.

Такође, јавнотужилачком систему су природнији и инхерентнији називи који данас постоје и који су у свакодневној употреби. Настављање, тј. не мењање ових назива би било природније и системски више оправдано од промене која нема јасне разлоге или сврху.

Имајући наведено у виду, сматрамо да јавно тужилаштво, носиоци јавнотужилачке функције и јавнотужилачко особље требају да задрже у свом називу одредницу тј. придев „јаван“, с обзиром да употреба исте није етимолошке већ суштинске природе. Наиме, у Србији тужиоци и њихови заменици историјски и генерацијски заступају јавни интерес, тј. интересе грађана и житеља наше земље у току

кривичног поступка како на појединачном тако и на општем нивоу, што је подробније описано у кривичнопроцесном законодавству. Суштински ингеренције заштите државе у овом контексту припадају другом државном органу, у овом случају државном правобранилаштву.

У односу на избор Републичког јавног тужиоца од стране Народне скупштине и трајања мандата, сматрамо да се **промене одвијају у добром правцу**. Ипак, уколико се усвоји став да се особа која је била изабрана за тужиоца не може поново кандидовати за ту функцију након једног навршеног мандата, онда би било **потребно мандат са пет година повећати за одређени временски период, који би могао бити осам година, имајући у виду да пет година може представљати кратак период за спровођење одређене јавнотужилачке стратегије као и реализацију пројеката, имајући у виду досадашња искуства у имплементацији одређених законских решења и стратешких пројеката**. Може се размишљати да ли је дужи мандат потребан и за тужиоце нижег ранга који немају такав значај и обим послова, но, уједначеност по овом питању би била добродошла.

Битно је нагласити да је потребно разјаснити одредбу предлога у вези настављања обављања функције само у случају разрешења јавног тужиоца. Предложени текст амандмана практично фаворизује постојеће руководиоце јавнотужилачких функција који би били разрешени, а који догађај претпоставља претходно вођење одређеног поступка због пропуста у вршењу функције. Са друге стране, шта се догађа у ситуацији у којој је неком руководиоцу, тј. јавном тужиоцу истекла функција на коју је изабран, није предвиђена и прописана.

Предлог текста Амандмана 18 предвиђа да функција заменика јавног тужиоца траје од избора за заменика јавног тужиоца док заменик јавног тужиоца не наврши радни век. Пре тога заменику јавног тужиоца престаје функција ако сам то затражи, ако постане трајно неспособан за функцију заменика јавног тужиоца или ако буде разрешен. За заменика јавног тужиоца у најнижим јавним тужилаштвима може бити изабрано само лице које је окончало посебну обуку у институцији за обуку у правосудју основаној законом.

Заменик јавног тужиоца се разрешава ако буде осуђен за кривично дело на казну затвора или за кривично дело које га чини недостојним функције заменика јавног тужиоца, ако нестручно врши функцију заменика јавног тужиоца или ако му буде изречена дисциплинска мера престанка функције заменика јавног тужиоца. Против одлуке о престанку функције заменик јавног тужиоца има право на жалбу Уставном суду, која искључује право на уставну жалбу. Заменик јавног тужиоца може бити премештен или против своје воље привремено упућен у друго јавно тужилаштво одлуком Врховног јавног тужиоца Србије, у складу са законом.

Предлог текста Амандмана 19 предвиђа да јавни тужилац и заменик јавног тужиоца не може бити позван на одговорност за мишљење које је дао или одлуку коју је донео у вршењу тужилачке функције, изузев ако учини кривично дело.

Функција јавног тужиоца и заменика јавног тужиоца је неспојива с другом јавном или приватном функцијом, законом одређеном делатношћу или послом или политичким деловањем.

Сматрамо да је потребно разјаснити предлог текста овог амандмана имајући у виду одређену недореченост у односу на имунитет, као и у односу на могућност премештаја против заменика јавног тужиоца против своје воље, те могућност ангажовања јавних тужилаца и заменика јавних тужилаца у области научно-истраживачког и наставног рада, као и у другим државним домаћим и међународним институцијама.

Наиме, предлог текста умањује квалитет имунитета који су до сада носиоци јавнотужилачке функције имали, остављајући могућност интерпретације у правцу да одређени вредносни став или мишљење изражено у току поступања може бити окарактерисано као кривично дело од стране било кога, па и извршиоца кривичног дела. Уколико амандман у овом облику остане, отвориће могућност разних врста процесних злоупотреба које могу утицати на ток и исход поступка. Из наведених разлога мишљења смо да функционални имунитет на начин како је прописан важећим Уставом, укључујући и немогућност притварања носиоца јавнотужилачке функције без одлуке надлежног органа, треба да буде задржан и у новом решењу.

Премештај заменика јавног тужиоца против његове воље би требало да буде прописано као изузетна могућност привременог карактера уколико значајни радни захтеви у оквиру система јавног тужилаштва то захтевају, или трајног уколико је због законских измена дошло до гашења јавног тужилаштва у коме је заменик до тада обављао функцију. У другим околностима овакву могућност треба искључити.

Врло је битно напоменути да се другим ставом Амандмана 19 практично уводи забрана могућности да јавни тужиоци и заменици јавних тужилаца могу да се баве научним и истраживачким радом, као и преношењем знања у оквиру наставних активности. Такође, оваквим рестриктивним приступом се онемогућава и рад јавних тужилаца и заменика који је у служби других државних институција, уколико за тим постоји потреба, како на домаћем тако и на међународном плану.

Наведеним решењима и ограничењима би се знатно умањила правна сигурност у поступању јавних тужилаца и заменика јавних тужилаца, а посебно штетно би било онемогућавање преношење искуства и знања унутар и ван струке, као и могућност да јавни тужиоци буду упућени у домаће и међународне органе ради обављања послова од државног интереса.

Текст предлога Амандмана 20 предвиђа да је Високи савет тужилаца самосталан државни орган који јемчи самосталност јавних тужилаштва тако што одлучује о питањима положаја јавних тужилаца и заменика јавних тужилаца одређеним Уставом и законом. Високи савет тужилаца бира и разрешава јавне тужиоце, бира заменике јавних тужилаца и одлучује о престанку њихове функције, предлаже Народној скупштини избор и разрешење Врховног јавног тужиоца Србије, вреднује рад јавних тужилаца и заменика јавних тужилаца, именује и разрешава чланове дисциплинских органа, подноси Народној скупштини годишњи извештај о раду јавних тужилаштва, предлаже Влади средства за рад јавних тужилаштва у питањима из његове надлежности и одлучује о другим питањима положаја Врховног јавног тужиоца Србије, јавних тужилаца и заменика јавних тужилаца одређеним законом.

Предлог Амандмана 21 предвиђа да *Високи савет тужилаца чини једанаест чланова: четири заменика јавних тужилаца које бирају јавни тужилоци и заменици јавних тужилаца, пет истакнутих правника које бира Народна скупштина, Врховни јавни тужилац Србије и министар надлежан за правосуђе. Народна скупштина бира пет чланова Високог савета тужилаца на предлог надлежног одбора Народне скупштине после окончаног јавног конкурса гласовима три петине свих народних посланика, а ако тако не буду сви изабрани, преостали се у наредних десет дана бирају гласовима пет деветина свих народних посланика, иначе се изборни поступак после 15 дана понавља за онај број чланова који нису изабрани. При избору заменика јавних тужилаца у Високи савет тужилаца води се рачуна о равномерној заступљености јавних тужилаштава. Јавни тужилоци не могу бити бирани у Високи савет тужилаца.*

Предлог Амандмана 22 предвиђа да члан *Високог савета тужилаца бира се на пет година. Исто лице не може бити поново бирано у Високи савет тужилаца. Мандат изабраног члана Високог савета тужилаца престаје из разлога који се одређују законом и у законом предвиђеном поступку. Врховни јавни тужилац Србије јесте по службеној дужности председник Високог савета тужилаца.*

Предлог Амандмана 23 предвиђа да *Високи савет тужилаца доноси одлуке гласовима најмање шест чланова савета на седници на којој је присутно најмање осам чланова савета. Високи савет тужилаца дужан је да своје одлуке образложи и јавно објави, а да одлуке о избору јавних тужилаца, заменика јавних тужилаца и о престанку њихових функција, о предлагању избора и разрешења Врховног јавног тужиоца Србије и о именовану и разрешењу чланова дисциплинских органа доноси на основу мерила која су утврђена у складу са законом и у законом уређеном поступку. Министар надлежан за правосуђе и Врховни јавни тужилац Србије могу покренути дисциплински поступак и поступак разрешења јавних тужилаца и заменика јавних тужилаца, али не могу да учествују у дисциплинском поступку, нити у поступку разрешења ако су га покренули.*

Предлог Амандмана 24 предвиђа да чланови *Високог савета тужилаца не могу бити позвани на одговорност за дато мишљење и гласање при доношењу одлука у савету, изузев ако учине кривично дело. Не могу бити лишени слободе у поступку покренутом због кривичног дела које су учинили као чланови Високог савета тужилаца без одобрења савета.*

Имајући у виду наведено, сматрамо да је укидање трогодишњег периода првог избора заменика јавних тужилаца добродошло, под условом да кандидати за избор морају проћи кроз додатну стручну проверу тужилачког већа или Републичког јавног тужилаштва, у току изборног поступка.

Укидањем ове одредбе би се омогућила и додатна флексибилност у избору заменика јавних тужилаца и судија, која је сада практично онемогућена, имајући у виду да се због постојања временски ограниченог и привременог првог избора заменика јавних тужилаца и судија, стални носиоци ових функција, без обзира на претходно звање и радно искуство, уколико се одлуче да се кандидују за другу правосудну професију налазе у истом положају као кандидати почетници, што је у потпуности неприродно.

С тим у вези, сматрамо да би требало размотрити и усвајање уставне одредбе која би недвосмислено указала на могућност да се судије и тужиоци могу без додатних условљавања кандидовати и бити бирани за функцију у другој правосудној професији, сходно свом радном искуству и знању.

Са друге стране сматрамо да **није добро решење по коме тужилачко веће има функцију избора јавних тужилаца као шефова јавних тужилаштава**. Сматрам да би било корисније усвојити систем у коме би Државно веће тужилаца спроводило поступак избора једног кандидата за одређену јавнотужилачку функцију, који би био директно предлаган Народној скупштини и која би са одређеном већином, по могућности простом, изабрала или не кандидата на предложену функцију.

Уколико кандидат не би био изабран, **Веће би поново разматрало ту кандидатуру, те уколико би тај кандидат био једногласно подржан, тј. изгласан, таква одлука би значила непосредан избор кандидата на ту функцију као исход овако поновљеног поступка.**

Уколико Веће не би постигло потпуну сагласност, тј. једногласност у вези кандидатуре након одбијања Народне скупштине да први пут изабере кандидата, у том случају би поступак избора био поновљен.

Ипак, имајући у виду да услед међународних процеса у које је Република Србија укључена постоји могућност да Народна скупштина не буде укључена у избор јавних тужилаца, осим Републичког јавног тужиоца, онда је потребно пронаћи решење за баланс и контролу одлучивања приликом избора јавних тужилаца, што је могуће, по нашем мишљењу, постићи кроз састав самог Већа, што ће бити образложено нешто касније.

Уз претходно наведено, сматрамо да је због природе и начина функционисања јавног тужилаштва, за предлагање кандидата за јавне тужиоце (руководиоце тужилаштва) упутно размотрити могућност да Републички јавни тужилац **предлаже кандидате за избор на ове функције Државном већу тужилаца**. Овакав приступ изборној процедури руководиоца у јавном тужилаштву би прецизније одражавао природу овог органа, те у потпуности следио искуства у организацији и функционисању јавних, тј. државних тужилаштава у значајном броју земаља Европске Уније у којима постоји развијена владавина права.

У односу на састав Државног већа тужилаца сматрамо да пре дефинисања овог решења треба заузети став у вези овлашћења које Веће треба да има у својој надлежности.

Имајући наведено у виду, сматрамо да би функције тужилачког већа требало да буду сличне, ако не и идентичне функцијама које Државно веће тужилаца има у овом моменту, при чему би било могуће замислити одређене измене у саставу већа и изборном процесу за чланове.

Наиме, сматрамо да треба размотрити састав тужилачког већа у коме би од једанаест чланова **шест чинило носиоце јавнотужилачке функције који би били изабрани непосредно од стране носилаца јавнотужилачке функције у демократском процесу, три члана била изабрана од стране Народне скупштине,**

док би Републички јавни тужилац и Министар правде били чланови по положају. На овакав начин би се дала предност броју носилаца јавнотужилачке функције, уз неумањену могућност да демократски изабрани представници народа имају своју реч и одлуку у раду тог већа.

Шест изборних чланова који су јавни тужиоци и заменици јавних тужилаца и које би непосредно бирали носиоци јавнотужилачке функције, би требало да представљају различите нивое рада и одлучивања који већ постоје у јавнотужилачком систему, уз поштовање потребе да њихов избор одражава и одређене особености територијалног уређења Републике Србије. Наиме, постојећи систем избора чланова Државног већа тужилаца предвиђа избор два члана већа из основних јавних тужилаштава, једног из виших јавних тужилаштава, једног из апелационих и јавних тужилаштава посебне надлежности, једног из Републичког јавног тужилаштва и једног члана као представника јавних тужилаштава аутономних покрајина Републике Србије.

Сматрамо да овакав систем представљања омогућава правилну заступљеност представника различитих нивоа одлучивања у оквиру јавног тужилаштва којим се чува и компетентност самог већа, посебно имајући у виду да се законски основ за избор заменика јавних тужилаца различитих нивоа разликује у односу на број година службе, тј. година радног искуства неопходних да заменик одређеног нивоа поседује да би био изабран на ту функцију, при томе не умањујући значај континуитета у стицању нових знања.

Ипак, уколико овакво решење не би било прихватљиво, сматрамо да би требало размотрити састав Државног већа тужилаца од једанаест чланова у коме би пет чланова било бирано од стране носилаца јавнотужилачке функције директно, по систему представљања инстанци одлучивања тј. хијерархијске организације јавног тужилаштва и уз поштовање територијалног уређења наше земље (по један представник основног, вишег, апелационог са посебним тужилаштвима, републичког тужилаштва, као и тужилаштава са територија аутономних покрајина), пет чланова би бирао Народна скупштина Републике Србије, у које би био убројан и министар правде по положају, док би Републички јавни тужилац био једанаести члан по положају. Овакав састав Већа би гарантовао сразмерно представљање саме јавнотужилачке организације као и носилаца народне суверености, тј. Народне скупштине.

Уколико би се наведено решење прихватило, онда би, као што је то раније наведено, надлежност избора јавних тужилаца могла бити поверена Државном већу тужилаца.

Такође, Веће у оваквом саставу би било у могућности да постигне синергију али и међусобну контролу рада представника свих грана власти, која је неопходна за успешно функционисање јавног тужилаштва као кључног репресивног апарата државе.

Уједно, сматрамо да има простора да се одређене функције Државног већа тужилаца оснаже и прошире, као што су, напр., утврђивање и располагање целокупним буџетом за рад јавних тужилаштава, самостално доношење подзаконских аката као што су одлука о броју носилаца јавнотужилачке

функције, акт о систематизацији радних места у јавним тужилаштвима, правилник о управи у јавним тужилаштвима и др.

Чини се да би једна од интересантнијих идеја била и разматрање могућност увођења одредбе која би омогућила да највиши представници јавног тужилаштва и суда, тј. Републички јавни тужилац и председник Врховног касационог суда, буду по положају чланови већа друге правосудне професије. Овакав приступ се чини природним и системски оправданијим од, напр., садашњих решења где се представници адвокатуре као и други истакнути правници бирају за чланове ових већа, али не и представници две основне правосудне професије.

Сматрамо да досадашња решења у вези покретања и вођења дисциплинског поступка против јавних тужилаца и заменика јавних тужилаца нису превазиђена и да су се са приличним успехом показала у пракси. Такође, мишљења смо да дисциплински поступак нема квалитет уставне материје, те да би исти требало да остане регулисан на законском и подзаконском нивоу.

Битно је нагласити да сматрамо да планиране уставне измене никако не могу представљати повод за спровођење новог општег избора јавних тужилаца и заменика јавних тужилаца, с обзиром да измислени описан тачком 1 Акционог плана за спровођење Преговарачког поглавља 23 приступног процеса Републике Србије Европској Унији, суштински не утичу на постојање и функционисање, нити исте мењају положај, овлашћења и начин рада јавног тужилаштва.

С тим у вези, сматрамо да је неопходно да се јасно артикулише став да новог општег избора заменика јавних тужилаца неће бити, док би јавни тужиоци своје функције обављали до истека мандата на које су изабрани по тада важећем систему.

Тиме би се јасно указало да нове уставне измене и пратеће законске и подзаконске одредбе имају примену искључиво за будући избор посланица јавнотужилачке функције, чиме би се и у овом погледу оснажила владавина права и правна држава у оквиру кривичноправног система Републике Србије.

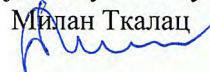
Уколико се укаже потреба, Републички јавни тужилац, Апелациони јавни тужилац у Београду, Апелациони јавни тужилац у Новом Саду, Апелациони јавни тужилац у Крагујевцу и в.ф. Апелационог јавног тужиоца у Нишу, могу и додатно образложити претходно наведене ставове и предлоге.

С поштовањем,

Апелациони јавни тужилац у Крагујевцу
Миљана Дончић

Апелациони јавни тужилац у Новом Саду

Милан Ткалац

Републички јавни тужилац
Загорка Доловац

Апелациони јавни тужилац у Београду
Томислав Килибарда

в.ф. Апелационог јавног тужиоца у Нишу

Небојша Тасић

Београд, 30.03.2018. године.

Са овим Предлогом такође су се сагласили:

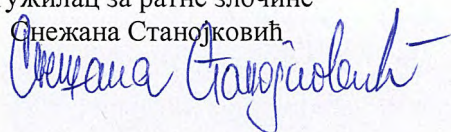
Тужилац за организовани криминал

Младен Ненадић

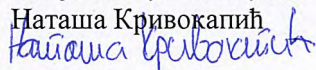
Тужилац за ратне злочине

Снежана Станојковић

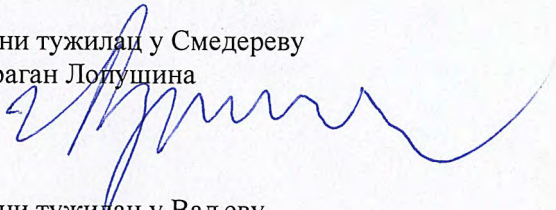
Виши јавни тужилац у Београду

Наташа Кривокапић

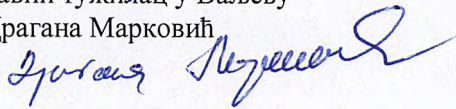

После одржаног састанка са Републичким јавним тужиоцем дана 02.04.2018. године, са овим Предлогом такође су се сагласили:

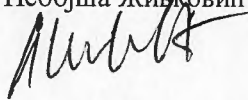
Виши јавни тужилац у Смедереву
Драган Лопушина

Виши јавни тужилац у Ваљеву
Драгана Марковић

Виши јавни тужилац у Панчеву
Небојша Живковић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНО ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО
У НОВОМ САДУ
А.114/2018
Датум:02.04.2018..год
Н о в и С а д

РЕПУБЛИЧКО ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО

БЕОГРАД

Поводом јавног позива Министарства правде упућеог свим заинтересованим да се упознају са Радним текстом измена Устава у области измена Устава у области правосуђа ради давања сугестија и мишљења на текст предложених амандмана, на састанку одржаном дана 02.04.2018.године у кабинету Апелационог јавног тужилаштва у Новом Саду, након разматрања сугестија и предлога Републичког јавног тужилаштва А.12/18 од 02.03.2018.године на Радни текст измена Устава које се односе на Јавно тужилаштво закључено је да се прихватају и са којима су сагласни;

Апелациони јавни тужилац
Милан Ткалац

- 1.) Виши јавни тужилац у Новом Саду,
Зоран Вуцелџа
- 2.) Виши јавни тужилац у Зрењанину,
Зоран Буран,
- 3.) Виши јавни тужилац у Сомбору,
Зоран Дивјак
- 4.) Виши јавни тужилац у Суботици,
Мирослав Кркелић
- 5.) Виши јавни тужилац у Сремској Митровици
Ђорђе Махован
- 6.) Виши јавни тужилац у Шапцу
Зоран Обрадовић

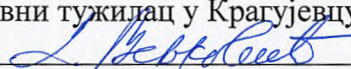
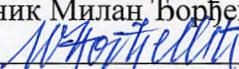
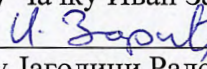
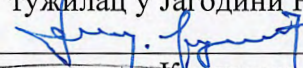
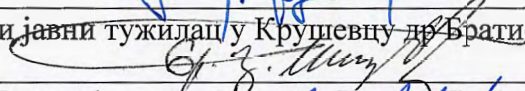
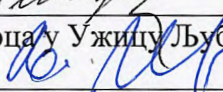
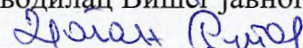

Република Србија
АПЕЛАЦИОНО ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО
У КРАГУЈЕВЦУ
А број 159/18
Дана: 02.04.2018. године
Крагујевац

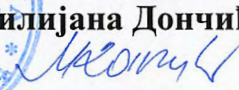
РЕПУБЛИЧКОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ
-За Републичког јавног тужиоца Загорку Доловац-

БЕОГРАД
Немањина 22-26

После састанка одржаног дана 02.04.2018. године са Апелационим јавним тужиоцем у Крагујевцу на којем је предочена садржина заједничког предлога у вези Радног текста измена Устава у области правосуђа Републичког јавног тужиоца Загорке Доловац, Апелационог јавног тужиоца у Крагујевцу Милијане Дончић, Апелационог јавног тужиоца у Београду Томислава Килибарде, Апелационог јавног тужиоца у Новом Саду Милана Ткалца и в.ф. Апелационог јавног тужиоца у Нишу Небојше Тасића, а са којим су се сагласили и Тужилац за организовани криминал Младен Ненадић, Тужилац за ратне злочине Снежана Станојковић и Виши јавни тужилац у Београду Наташа Кривокапић, са наведеним предлогом сагласили су се и :

1. Виши јавни тужилац у Крагујевцу Дејан Вељковић

2. По овлашћењу првог заменика Вишег јавног тужиоца у Краљеву Ирине Радуловић заменик Милац Ђорђевић

3. Виши јавни тужилац у Чачку Иван Зарић

4. Виши јавни тужилац у Јагодини Радослав Вучковић

5. Виши јавни тужилац у Крушевцу др Братислав Петровић

6. в.ф. Вишег јавног тужиоца у Ужицу Љубиша Драгашевић

7. Руководилац Вишег јавног тужилаштва у Пожаревцу Драган Рупар

Напомињемо да је Виши јавни тужилац у Новом Пазару Милена Мрвић била спречена да присуствује наведеном састанку, али је иста упозната са наведеним предлогом и телефонским путем и путем е-маила је изјавила да је у потпуности сагласна са истим.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНО ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО
Милијана Дончић
Крагујевац

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНО ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО

А бр.142/18
02.04.2018.год.

НИШ

РЕПУБЛИЧКОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ
-за јавног тужиоца Загорку Доловац-

Након састанка В.Ф. Апелационог јавног тужиоца у Нишу и јавних тужиоца у Вишим јавним тужилаштвима у Врању, Лесковцу, Нишу, Неготину, Пироту, Прокупљу и В.Ф. Вишег јавног тужиоца у Зајечару, одржаном дана 02.04.2018. године у просторијама Апелационог јавног тужилаштва у Нишу, на којем је присутнима предочен заједнички предлог Републичког јавног тужиоца, Апелационих јавних тужиоца у Београду, Новом Саду и Крајујевцу и В.Ф. Апелационог јавног тужиоца у Нишу, на Радни текст амандмана Министарства правде о изменама устава у области правосуђа, са тим предлогом су се сагласили и истом придружили :

Виши јавни тужилац у Врању
Данијела Трајковић,

Виши јавни тужилац у Нишу
Борица Митић

Виши јавни тужилац у Пироту
Соња Нешић

В.Ф.Вишег јавног тужиоца у Зајечару
Миодраг Цановић

Виши јавни тужилац у Лесковцу
Љиљана Златановић Јанковић

Виши јавни тужилац у Неготину
Ксенија Бранковић

Виши јавни тужилац у Прокупљу
Микица Миленковић

В.Ф. АПЕЛАЦИОНОГ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА
Небојша Тасић

